

Küçük Gökkuşağı Kuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Gökkuşığı Kuşu

Aysel Banu YAVUZAL

Bir zamanlar, gökyüzünün hep gülümsediği bir ülkede küçük bir gökkuşağı kuşu yaşarmış. Tüyleri kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve mor şeritlerden oluşurmuş ve bir kanadının arkasına küçücük beyaz bir papatya ilıştırılmış. Bir çiçek yaprağına sığacak kadar küçükmüş, merakla parlayan kocaman koyu gözleri varmış. Bir sabah bir tepenin üzerinden uçmuş ve aşağıda büyülü bir çiçek çayırı bulmuş.

Bu çayır bir zamanlar dünyanın en renkli yeriymiş, ama şimdi solgun ve gri görünüyormuş. Çiçekler boyunlarını bükmüş, çimenler yeşilini kaybetmiş. Küçük gökkuşağı kuşu solmuş bir papatyanın üzerine konmuş ve kocaman, dost gözleriyle etrafına bakmış. 'Burada ne olmuş?' diye cıvılamış usulca. 'Bu yerin yardıma ihtiyacı var.'

Tam o sırada bir kelebek kanat çırparak yanlarından geçmiş. Kanatları yumuşak pastel pembe ve leylak rengiymiş, üzerinde ince gümüş damarlar varmış ve uçuşunun ardından altın parıltılı bir toz izi bırakıyormuş. Yuvarlak, mavi, yumuşacık gözleri ve uzun kıvrık antenleri varmış. Kelebek eğilmiş bir çiçeğe konmuş ve üzgün görünmüştü. 'Ah, küçük kuş,' demiş, 'çayırımız renklerini kaybetti ve nedenini bilmiyoruz.'

Gökkuşağı kuşu sıcacık gülümsemiş. 'Renkleri geri getirmenin bir yolunu bulabileceğimize eminim,' demiş. 'Benim adım Ruby. Seninki ne?' Kelebek utangaç ama mutlu görünmüş. 'Ben Pearl,' demiş. 'Daha önce hiç gökkuşağı tüylü bir kuşla tanışmamıştım.' Ruby kıkırdamış. 'Ben de bu kadar parıltılı kanatları olan bir kelebekle hiç tanışmamıştım!' Çayırı birlikte keşfetmeye karar vermişler.

Dolaşırlarken, kabuğunda sevimli, kırışık bir yüz ve tepesinde küçük beyaz çiçeklerden bir taç olan yaşlı bir meşe ağacıyla karşılaşmışlar. 'Hoş geldiniz, küçükler,' demiş ağaç, derin ve yumuşak bir sesle. 'Ben bu çayırın koruyucusuyum. Uzun zaman önce soğuk bir rüzgâr bütün renkleri alıp götürdü ve o zamandan beri çiçekler üzgün.' Ruby ve Pearl dikkatle dinlemişler, gözleri kocaman açılmış.

'Renkleri nasıl geri getirebiliriz?' diye sormuş Ruby. Yaşlı meşe ağacı gülümsemiş. 'Renkler neşeden ve dostluktan gelir,' demiş. 'Siz ikiniz çok farklısınız, ama birlikte çalışırsanız bir yol bulabilirsiniz.' Pearl kanatlarını çırpmış ve havaya küçük bir parıltı saçmış. 'Deneyebiliriz!' demiş. Ruby başını sallamış. 'Hadi birlikte yapalım!'

Ruby'nin bir fikri varmış. 'Tüylerim parlak ve renkli,' demiş. 'Belki renklerinden birazını çiçeklerle paylaşabilirim.' En yakındaki solmuş çiçeğe uçmuş ve kanadıyla usulca ona dokunmuş. Yapraklarında küçük bir kırmızı çizgi belirmiş! Pearl'ün gözleri kocaman açılmış. 'İşe yarıyor!' diye bağırmış. 'Ama daha fazla renge ihtiyacımız var.'

Pearl de bir şey düşünmüş. 'Ben renk veremem,' demiş, 'ama iyilik verebilirim. Belki bu, çiçeklerin mutlu hissetmesine yardımcı olur.' Eğilmiş bir çan çiçeğine uçmuş ve fısıldamış: 'Üzülme, küçük çiçek. Sen çok güzelsin.' Kanatlarından çiçeğin üzerine yumuşak bir altın parıltı süzölmüş ve çiçek biraz daha doğrulmuş.

Ruby ve Pearl yan yana çalışmışlar. Ruby çiçekten çiçeğe uçmuş, tüylerinden kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve morun bir dokunuşunu paylaşmış. Pearl onu izlemiş, her tomurcuğa iyilik ve altın parıltılar serpmiş. Yavaş yavaş çayır değişmeye başlamış. Renk lekeleri belirmiş ve çiçekler başlarını kaldırmış.

Ama o kadar çok çiçek varmış ki Ruby yorulmaya başlamış. Kanatları sarkmış ve parlak tüyleri biraz donuk görünmüŝ. 'Bunu tek başıma yapabileceğimi bilmiyorum,' demiŝ. Pearl yanına konmuş. 'Yalnız değilsin,' demiŝ usulca. 'Biz bir takımız, hatırladın mı? Dinlenmene yardım ederim.' Pearl'ün altın parıltılı tozu Ruby'yi daha güçlü hissettirmiş.

Yaşlı meşe ağacı onları sıcacık, bal rengi gözlerle izlemiş. 'Görüyor musunuz?' demiş. 'Farklılıklarınızı paylaştığınızda harika şeyler olur. Ruby, renklerin güzellik getiriyor. Pearl, iyiliğin canlılık getiriyor. Birlikte çayırı yeniden çiçeklendiriyorsunuz.' İki arkadaş birbirlerine gülümsemişler. Ağacın haklı olduğunu biliyorlarmış.

Yeni bir enerjiyle işlerine devam etmişler. Ruby havada dönmüş ve gökkuşağı kuyruğu çiçeklerin üzerine yağın bir renk izi bırakmış. Pearl yaprakların arasında dans etmiş ve yumuşak iyiliğı her çiçeğı ışılatmış. Çayır rengârenk bir şölene dönüşmüş—her zamankinden daha güzel.

Sonunda son çiçek de boyanmış ve çayır tamamen canlanmış. Çimenler yeşil, çiçekler parlak ve hava tatlı kokuyormuş. Ruby ve Pearl birlikte durup işlerini hayranlıkla izlemişler. 'Başardık!' diye sevinmişler. Yaşlı meşe ağacı yapraklarını hışırdatarak alkışlamış. 'Çayıra neşeyi geri getirdiniz,' demiş.

Çiçekler iki arkadaşla dönüp neşeli bir şarkı söylemişler. 'Teşekkürler, Ruby ve Pearl! Farklılıklarınız çayırımızı yeniden güzelleştirdi.' Ruby önce Pearl'ün pastel kanatlarına, sonra kendi gökkuşağı tüylerine bakmış. 'Çok farklıyız,' demiş. 'Ama bizi bu kadar iyi arkadaş yapan da bu.' Pearl başını sallamış, mavi gözleri parıldamış.

O günden sonra Ruby ve Pearl en iyi arkadaş olmuşlar. Her gün çiçek çayırında oynamışlar ve çayır, takım çalışmaları ve iyilikleri sayesinde hep renkli kalmış. Yaşlı meşe ağacı hikâyelerini sık sık rüzgâra anlatmış, rüzgâr da onu dört bir yana taşımış. Ve ne zaman bir çiçeğin neşelenmeye ihtiyacı olsa, Pearl bir parıltıyla, Ruby de bir renk sıçramasıyla orada olmuş.

Küçük gökkuşağı kuşu ve kelebek arkadaşı, farklılıklarımızın dostlukları güzelleştirdiğini öğrenmişler. Birlikte çalışıp armağanlarımızı paylaştığımızda harika şeyler başarabiliriz. Yani eğer bir gün rengârenk çiçeklerle dolu bir çayır görürseniz, Ruby ve Pearl'ü hatırlayın ve bilin ki iyilik ve takım çalışması her dünyaya renk getirebilir.